

Insecten schadelijk voor naaldhout.

N°. 2. De Groote Dennensnuittor
(*Hylobius abietis* L.)

en

De Kleine Dennensnuittor
(*Pissodes notatus* F.¹⁾).

De Afdeling Landbouw van het Departement van Landbouw, Nijverheid en Handel (Staatsboschbeheer), deed in December 1905 wederom eene beschrijving het licht zien, thans van den bouw en den levensgang van bovengenoemde kevers, met eene duidelijke aanwijzing van de door deze aangerichte schade en de middelen ter bestrijding van het kwaad.

De verhandeling is goed geschreven, de bijgevoegde vraatfiguren zijn oorspronkelijk en zeer duidelijk.

Dit nummer van de vlugschriften is wederom in aansluiting met de bekende plaat, bevattende gekleurde afbeeldingen met beschrijving van insecten schadelijk voor naaldhout en tegen toezending van een postwissel groot *f* 0.40 verkrijgbaar bij den Inspecteur der Staatsbosschen en Ontginningen te Utrecht.

De beide verschenen vlugschriften worden op franco aanvraag gratis door dezen Inspecteur verzonden.

ED. EVERTS.

Ontijdig inspinnen van rupsen.

In deel I dezer Entomologische Berichten, p. 51—52, vermeldt Dr. J. Th. Oudemans het geval, dat eene jonge rups van *Stilpnotia salicis* L. zich inspon; het dier was nog geene centimeter lang. Het bleek geïnfecteerd te zijn (door eene sluipwesp).

¹⁾ De auteurs-naam was vergeten.

Twee dergelijke gevallen heb ik nu onlangs waargenomen. Eene nog niet half volwassen rups van *Attacus orizaba*, die tot op dat oogenblik in vrijheid geleefd had, vervaardigde zich een spinsel, geheel in den geest zooals de volwassene rups dat pleegt te doen, doch natuurlijk kleiner en ook ijler. De rups bleek geïnfecteerd te zijn. Later kwam een geheel dergelijk geval voor bij eene jonge rups van *Teleas polyphemus*, en ook deze was aangestoken. In beide gevallen was de parasiet eene sluipvlieg. Het feit, dat eene geïnfecteerde rups zich, zeer ontijdig, reeds gedraagt als eene volwassene, is stellig merkwaardig en het is wel de moeite waard, na te gaan, of er verband bestaat tusschen de soort infectie en de wijze waarop de rups daarop reageert. Meerdere waarnemingen omtrent deze zaak zijn dus gewenscht. R. A. POLAK.

Invloed van het voedsel op de kleuren der rupsen.

In A. Pictet's verhandeling »Influence de l'alimentation et de l'humidité sur la variation des papillons« (Mém. Soc. phys. et hist. nat. de Genève, Vol. 35, 1905, p. 45—127), komen zeer belangrijke mededeelingen voor, waaruit blijkt, hoe gemakkelijk de kleur van sommige rupsen door verandering van voedsel gewijzigd kan worden.

Als sprekend voorbeeld wordt hierbij vermeld, dat Standfuss binnen weinige uren door verschillend voedsel zeer uiteenlopende verkleuringen verkreeg bij rupsen van *Eupithecia absinthiata*. Zij werden citroengeel op de gele tressen van *Solidago virgaurea*, groen op niet bloeiende exemplaren dezer plant, rozerood op de knoppen van *Statice armeria*, wit op de schermen van *Pimpinella saxifraga*, bruin op de pluimen van *Artemisia vulgaris* en eindelijk fraai hemelsblauw op de bloem-